

REPUBLIKA HRVATSKA
PRIMORSKO - GORANSKA ŽUPANIJA

GRAD RIJEKA
Gradonačelnik

KLASA: 023-01/15-01/2
URBROJ: 2170/01-15-00-15-24
Rijeka, 20. ožujka 2015.

UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčiča 3
51000 Rijeka

Pravna stvar:

Tužitelj: Grad Rijeka, Rijeka, Korzo 16

Tuženik: REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture,
Zagreb, Prisavlje 14

radi: poništenja rješenja tuženika,
KLASA: UP/II-342-22/14-02/30, URBROJ: 530-03-2-1-1-15-2,
od 16. veljače 2015. godine

T U Ž B A

- u četiri primjerka

I Tužitelj je dana 20. veljače 2015. godine zaprimio rješenje KLASA: UP/II-342-22/14-02/30, URBROJ: 530-03-2-1-1-15-2, od 16. veljače 2015. godine, kojim je usvojena žalba koncesionara Hemingway bar d.o.o. Opatija, Kumičićeva 5, i poništena Odluka o oduzimanju koncesije za gospodarsko korištenje plaže Ploče u Rijeci, Gradskog vijeća Grada Rijeke, kao nezakonita.

Tužitelj pravodobno u otvorenom roku podnosi tužbu protiv rješenja KLASA: UP/II-342-22/14-02/30, URBROJ: 530-03-2-1-1-15-2, od 16. veljače 2015. godine, te predlaže sudu da uvidom u spis predmeta ocijeni navedeno rješenje nezakonitim i da ga poništi.

II Pobijano rješenje ukazuje se nezakonitim iz slijedećih razloga:

- činjenice su u bitnim pitanjima nepotpuno utvrđene,
- iz pravilno i potpuno utvrđenih činjenica izveden je nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja.

III Tužitelj smatra da je pobijano rješenje kojim je u ovoj upravnoj stvari poništeno rješenje tužitelja nema uporišta u zakonu.

Dana 13. svibnja 2013. godine nakon provedenog postupka tužitelj, kao davatelj koncesije i društvo Hemingway bar d.o.o. Opatija sklopili su Ugovor o koncesiji za gospodarsko korištenje pomorskog dobra na području plaže Ploče u Rijeci.

Navedenim Ugovorom, ugovorne strane preuzele su prava i obveze iz dvostranoobveznog, konsenzualnog Ugovora.

Pravnim, logičkim i teleološkim tumačenjem, koncesionar nije preuzeo samo prava već i odgovarajuće obveze, koje su za prirodu ugovornog odnosa proizašle, kako iz samog Ugovora o koncesiji, tako i iz pozitivnih propisa kojim se regulira gospodarsko korištenje pomorskog dobra (lex generalis).

Pored strogih uvjeta kojima je koncesionar morao udovoljiti u postupku davanja koncesije, koncesionar je i nakon dodjele koncesije morao ispunjavati i izvršavati određene ugovorene uvjete. Uvjeti se odnose se na pravnu i poslovnu sposobnost, te financijsku sposobnost, a kao poseban uvjet u postupku davanja koncesije koncesionar je morao dokazati tehničku i stručnu sposobnost, putem potvrde drugih davatelja koncesije, kao druge ugovorne strane, o zadovoljavajućem izvršenju/izvršavanju ugovora o koncesiji.

U konkretnome, samim zaključenjem pravnog posla - Ugovora o koncesiji, koncesionar, se obvezao na poštivanje ugovornih obveza, odnosno da sva investicijska ulaganja na pomorskom dobru koje je predmetom koncesije izvrši u rokovima predviđenim Studiji gospodarske opravdanosti izrađenoj od koncesionara. Opća javna upotreba područja koja je predmet koncesije nije ograničena.

Nadalje, koncesionar se obvezao opremiti plažu sukladno djelatnostima koje su predmet ugovora o koncesiji. Prilikom opremanja plaže koncesionar je dužan u svemu postupati sukladno pozitivnim propisima te uvjetima i suglasnostima na mikrolokacijama određenim od strane tužitelja.

Osnovni uvjeti koji moraju biti ispunjeni prilikom opremanja plaže:

- uklapanje u ambijent plaže i okoliša,
- ne zaklanjanje pogleda s kopna prema moru,
- funkcionalnost i upotreba materijala,
- jednoobraznost u boji i dimenzijama suncobrana bez isticanja reklamnih poruka i naziva, osim naziva koncesionara,
- osiguranje zaštite okoliša,
- osiguranje pristupa interventnim vozilima,
- osiguranje uvjeta za ispunjavanje standarda koji su propisani kriterijima za dobivanje Plave zastave na plaži,
- vraćanje plaže u prvobitno stanje nakon isteka koncesije.

Nadalje, Ugovorom o koncesiji koncesionar se, a vezano za zaštitu okoliša, obvezao:

- na vođenje brige o okolišu, o sanitarno - higijenskim uvjetima poštujući propise o otpadu te sve propise koji uređuju pomorsko dobro, kao i na poštivanje ostalih propisa Republike Hrvatske, uključujući međunarodne konvencije, sve posebne propise u svezi osiguranja primjerenog standarda sanitarnih i higijenskih uvjeta na koncesioniranom području te radi sprječavanja onečišćenja mora,
- koristiti, održavati i štiti pomorsko dobro u skladu sa posebnim propisima Republike Hrvatske o zaštiti okoliša i graditeljstva,
- radi osiguranja uvjeta za ispunjavanje standarda koji su propisani kriterijima za dobivanje Plave zastave na plaži, na postavu i održavanje tornja za spasioce od druge (nakon sezone kupanja u 2013. godini) do pete godine koncesije te na održavanje znakova Plave zastave na plaži (jarbol, zastava, dvije info ploče kao i održavati i po potrebi vršiti zamjenu obavijesnih ploča na plaži (npr. oznake zabrane ulaska psima).

Koncesionar je obavezan, a što se tiče održavanja pomorskog dobra održavati, štiti i koristiti pomorsko dobro pažnjom dobrog gospodara te ne smije poduzimati nikakve druge radnje na istom, osim onih koje su dopuštene Ugovorom o koncesiji, kao i tijekom cijele godine čuvati, održavati područje, popravljati i održavati oštećenu opremu te sanirati područje sukladno građevinskim propisima, a naročito:

- ukloniti krupniji kamen s plažnog pojasa i razastrijeti uz rub kamenometa - podmorski i nadmorski dio (dobava šljunka u obvezi je davatelja koncesije),
- uklanjati naplavine na plaži (daske, panjevi, plutajuća plastika i slično) i nanose šljunka na stazi tijekom cijele godine,
- dopremiti, razastrijeti i dopunjavati sitni pijesak na pješčenjaku,
- razastirati prema potrebi nakupine plažnog šljunka nastale djelovanjem valova tijekom sezone kupanja na sunčalištima,
- održavati ograde na plažnom pojasu,
- održavati plažne tuševe, sanitarne čvorove i svlačionice uz obvezu plaćanja naknade za utrošenu vodu,
- održavati razvodne ormare, osigurati montažu, demontažu i dežurstvo za privremene priključke uz obvezu plaćanja naknade za utrošenu električnu energiju,
- održavati čistoću sanitarnih čvorova i kabina, čistoću plaže i pražnjenje košarica za otpatke (običnih i za selekcionirano sakupljanje otpada),
- održavati čistoću podmorja (sakupljanje i odvoz otpada na deponiju), uključivo i opasnih predmeta nanesenih djelovanjem valova,
- plaćati naknadu za utrošak električne energije za rasvjetu sanitarnih čvorova i zagrijavanje vode u sanitarnim čvorovima,
- organizirati spasilačku službu na plaži.
- plaćati godišnju koncesijsku naknadu koja se sastoji iz dva dijela, a utvrđena je kako slijedi:
  1. stalni dio godišnje naknade za koncesiju iznosi 138.000,00 kuna godišnje
  2. promjenjivi dio naknade iznosi 3,2% godišnjeg prihoda ostvarenog od obavljanja djelatnosti na koncesioniranom području

Koncesionar je dužan imati važeću policu osiguranja ponuditelja za cijelo vrijeme važenja ugovora, kao dokaz jamstva za pokriće osiguranja odgovornosti iz djelatnosti.

Ugovorom o koncesiji utvrđeno je da koncesionar ne smije naplaćivati ulaz na plažu. Ugovorom je regulirano pod kojim uvjetima se koncesija može prenijeti na drugu osobu,

kao i pod kojim uvjetima koncesionar može sa trećim osobama sklopiti ugovor o potkoncesiji.

Dakle, iz svega prednje navedenog, nedvojbeno je da je koncesionar sklapanjem Ugovora o koncesiji preuzeo niz vrlo konkretnih obveza.

Praćenjem izvršavanja Ugovora o koncesiji, tužitelj je utvrdio da koncesionar nije poštovao odredbe Ugovora o koncesiji u pogledu realizacije prednje navedenih obveza, pa je sukladno zakonu koncesionaru poslana opomena, odnosno upozorenje od 08. kolovoza 2014. godine. Sukladno zakonom propisanoj proceduri, koncesionaru je ostavljen primjeren rok da otkloni razloge za raskid Ugovora. Obzirom da koncesionar nije postupio u cijelosti po opomeni od 08. kolovoza 2014. godine jer nije organizirao spasilačku službu, kao i da nije izvršio investicijska ulaganja na pomorskom dobru koje je predmetom koncesije u rokovima predviđenim Studiji gospodarske opravdanosti izrađenoj od koncesionara, isto je dovelo do donošenja Odluke o oduzimanju koncesije od strane tužitelja.

Radi navedenog, netočna je tvrdnja tuženika da Odluka o oduzimanju koncesije nije zakonita jer je tužitelj, prije njenog donošenja, proveo postupak koji je u potpunosti sukladan zakonu.

IV Netočni su, neosnovani i neutemeljeni na zakonu svi navodi tuženika u pogledu obrazloženja Odluke o oduzimanju koncesije u dijelu koji se odnosi na razloge za oduzimanje koncesije zbog toga što koncesionar nije sukladno ugovornoj obvezi vjerodostojno dokumentirao i sukladno ugovorenoj dinamici izvršio investicijska ulaganja u rokovima koji su predviđeni u Studiji gospodarske opravdanosti izrađenoj od koncesionara, a posebno navod tuženika o tome da je "ovo tijelo utvrdilo da koncesionar nije predvidio ulaganja u kalendarskim godinama već kroz pet godina od eventualnog dobivanja koncesije...".

Naime, člankom 5. Ugovora o koncesiji jasno je i nedvojbeno utvrđena obveza koncesionara vezano za realizaciju investicijskih ulaganja za vrijeme trajanja Ugovora o koncesiji.

Studijom gospodarske opravdanosti izrađenom od koncesionara, koja čini sastavni dio ponudbene dokumentacije i Ugovora o koncesiji (stranica 21/30), koncesionar je predvidio ukupnu visinu investicijskih ulaganja za svih 5 godina u iznosu od 1.165.500,00 kn te je sam utvrdio dinamiku realizacije navedene ukupne obveze, i to na sljedeći način: "Dinamika nabave će se odvijati u sljedećim intervalima: u prvoj godini 50%, drugoj 20%, trećoj, četvrtoj i petoj po 10%."

Dakle, obveza realizacije investicijskih ulaganja je ugovorena kako u pogledu ukupnog iznosa za njezinu realizaciju, tako i u pogledu dinamike realizacije tih iznosa kroz svaku pojedinu godinu trajanja Ugovora o koncesiji, pri čemu sam tuženik nesporno utvrđuje da se kao početni datum ima uzeti 13. svibanj 2013. godine.

Tužitelj je dopisom od 18. rujna 2014. godine zatražio od koncesionara da dostavi podatke o izvršenim investicijskim ulaganjima. Na traženje od 18. rujna 2014. godine koncesionar dostavlja dopis od 25. rujna 2014. godine u kojem navodi da u privitku dostavlja okvirni financijski pokazatelj poslovanja na plaži ploče za 2013. i 2014. godinu iz kojeg je razvidno kako posluje sa gubitkom, te da je zbog loših vremenskih uvjeta i nedostataka gostiju u

sezoni poslovao loše. Ujedno je dostavljena i preslika Studije koja je činila sastavni dio ponudbene dokumentacije te se dopisom ukazuje na stranicu 16. Studije na kojoj je navedeno kako je potrebno radi bolje usluge, tehničke opremljenosti i isplativosti postaviti dodatnih 200 ležaljki i isto toliko suncobrana.

Iz dostavljenih podataka uz dopis koncesionara od 25. rujna 2014. godine nedvojbeno je da je koncesionar dostavio podatke iz kojih ne slijedi ispunjenje obveze iz članka 5. Ugovora o koncesiji, a kako je tužitelj tražio. Stoga je tužitelj dopisom od 14. listopada 2014. godine tužitelj zatražio od koncesionara dopunu dostavljene dokumentacije, u smislu dostave ovjerene bruto bilance za 2013. godinu (posebno ispis svih konta analitike na klasi 0) te pojedinačne odluke o stavljanju na uporabu osnovnih sredstava na koncesioniranom području plaže Ploče za 2013. i 2014. godinu i fakture dobavljača tih osnovnih sredstava iz čega je razvidna nabavna vrijednost svakog pojedinog osnovnog sredstva, a krajnjim rokom dostave podataka do 22. listopada 2014. godine.

Dakle, sukladno pravilima upravnog postupka tužitelj je tražio dopunu prvobitno dostavljene dokumentacije pa je, stoga, neosnovan navod tuženika o tome da koncesionar nije pozvan na dopunu dokumentacije ukoliko je tužitelj smatrao da prvotno dostavljena dokumentacija nije potpuna.

Tužitelj je dana 22. listopada 2014. godine od koncesionara zaprimio podatke o ulaganjima na plaži Ploče u 2013. i 2014. godini.

Temeljitom analizom cjelokupne dostavljene dokumentacije, koja prileži dokumentaciji iz spisa predmeta, te usporedbom navedenih ulaganja i dostavljenih računa, utvrđeno je da se sva navedena ulaganja, temeljena na dostavljenim računima, ne mogu definirati kao ulaganje u opremu sukladno Ugovoru o koncesiji, budući se jedan dio računa odnosi na materijalne troškove i troškove tekućeg poslovanja. Iz teksta odnosno sadržaja samih računa ne može se utvrditi (već samo pretpostaviti) na koji objekt kao i na koju opremu se odnosi ulaganje i da li se odnosi na lokaciju plaže Ploče ili eventualno na neke druge lokacije na kojima trgovačko društvo Hemingway bar d.o.o. Opatija posluje na području Republike Hrvatske.

Pritom se posebno ukazuje na da su netočni navodi koncesionara, koje prihvaća tuženik u pobijanom rješenju, o tome da je iz dostavljene dokumentacije razvidno da investicijska ulaganja koncesionara za 2013. godinu iznose 683.321,96 kn, što da je više od 50% od ugovorene obveze za prvu godinu trajanja koncesije. Naime, uvidom u dostavljenu dokumentaciju utvrđeno je upravo suprotno odnosno utvrđeno je da ulaganja u razdoblju od 13. svibnja 2013. godine do 13. svibnja 2014. godine (prva godina važenja Ugovora o koncesiji) nisu izvršena u navedenom iznosu, budući je iz dostavljenih faktura evidentno da se veliki dio istih ne odnosi na investicijska ulaganja, a niti je dostavljena dokumentacija vjerodostojna da bi se na temelju iste mogla sa sigurnošću utvrditi visina ulaganja.

Analizom dostavljenih faktura utvrđeno je da je koncesionar u razdoblju od 13. svibnja 2013. godine do 13. svibnja 2014. godine (prva godina važenja Ugovora o koncesiji) izvršio investicijska ulaganja u iznosu od 372.668,30 kn, a trebao je izvršiti ulaganja u iznosu od 582.750,00 kn (što bi predstavljalo ugovorenih 50% u odnosu na procijenjena investicijska ulaganja za svih 5 godina u iznosu od 1.165.500,00 kn).

Dakle, nesporno je utvrđeno da ugovorena investicijska ulaganja već u prvoj godini trajanja Ugovora o koncesiji nisu izvršena u ugovorenom postotku pa su, stoga, u potpunosti irelevantni navodi tuženika o tome da analiza izvršenih investicijskih ulaganja tijekom prve dvije godine trajanja Ugovora o koncesiji nije valjana iz razloga što do dana

dostave dokumentacije o izvršenim investicijskim ulaganjima nije proteklo pune dvije godine trajanja Ugovora o koncesiji.

Dodatno, u sveukupnom prikazu koncesionara navedeno je da je na plaži Ploče tijekom 2013. i 2014. godine uloženo 1.001.236,49 kn. Međutim, detaljnom analizom sadržaja svake od navedenih faktura, uz naprijed navedene napomene, tužitelj je utvrdio neistinitost ovoga podatka koncesionara, budući je u razdoblju od 13. svibnja 2013. godine do 22. listopada 2014. godine (koje razdoblje obuhvaća značajan dio druge godine trajanja Ugovora o koncesiji) uloženo je ukupno 539.439,82 kn.

Navod tuženika o tome da tužitelj nije sačinio temeljitu analizu dostavljene dokumentacije o izvršenim investicijskim ulaganjima u potpunosti je neosnovan. Naime, detaljna i temeljita analiza dostavljene dokumentacije je sačinjena i ona prileži cjelokupnoj dokumentaciji spisa predmeta. Uostalom, malo je vjerojatno da bi tužitelj bez iscrpne analize financijske dokumentacije koja se sastoji od više od 200 dostavljenih faktura, ugovora o prodaji inventara te bilance mogao doći do egzaktnih brojki o visini investicijskih ulaganja koncesionara za prethodno navedena razdoblja.

Dodatno, tuženik neutemeljeno smatra da bi uzevši u obzir veličinu dokumentacije kao i visinu ulaganja i vrijednost koncesije bilo uputno analizu dostavljenih podataka o ulaganjima prepustiti stručnom sudskom vještaku, budući isto ne proizlazi niti iz jednog pozitivnog propisa. Naime, samu dokumentaciju i visinu ulaganja koju je dostavio koncesionar analiziralo je Povjerenstvo za praćenje izvršavanja Odluke i Ugovora o davanju koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra na području plaže Ploče u Rijeci. Povjerenstvo je imenovano sukladno Uredbi o postupku davanja koncesije na pomorskom dobru ("Narodne novine" broj 23/04, 101/04, 39/06, 63/08, 125/10, 102/11 i 83/12), te je jedan od članova kao predstavnik Ministarstva financija, Porezna uprava, Područni ured Rijeka, svakako stručan u pogledu analize dostavljene dokumentacije i visine ulaganja koncesionara. Tužitelj smatra da je Povjerenstvo koje prati izvršavanje Ugovora o koncesiji u cijelosti kompetentno za analizu dostavljene financijske dokumentacije i visine ulaganja.

Iz stava tuženika u potpunosti se negira funkcija Povjerenstva kao stručnog i neovisnog tijela koje je izabrano sukladno propisima i sa točno utvrđenim dužnostima i obvezama. Ukoliko bi se čak i primijenio prijedlog tuženika, koji nije deklaratorno utvrdio obvezu tužitelja, za angažiranjem sudskog vještaka njegov bi zadatak bila u konkretnom slučaju bespredmetna kad je iz dostavljene dokumentacije slijedi da koncesionar nije ispoštovao svoju obvezu utvrđenu u članku 5. Ugovora o koncesiji. U tom slučaju proizlazi da niti jedna koncesija, zbog nepoštivanja ugovorne obveze investicijskih ulaganja, ne bi mogla biti oduzeta bez dugotrajnog i skupog postupka vještačenja, a što je svakako u suprotnosti sa načelom ekonomičnosti.

Također obzirom na vremensko ograničenje trajanja koncesije, kao i na činjenicu da na svaki vještački nalaz nezadovoljna stranka može prigovarati i svakog osporavati, te angažirati svog vještaka, kao protutežu odnosno kontraargumentaciju onom angažiranom po tužitelju, postavlja se pitanje kada bi uopće Odluka o oduzimanju koncesije od tužitelja mogla postati pravomoćna i izvršna.

Upravo radi ekonomičnosti te eventualno daljnjeg svrsishodnog raspolaganja pomorskim dobrom u skladu sa zakonom, nakon pribavljenog mišljenja Povjerenstva donijela se Odluka o oduzimanju koncesije.

Iz svega prethodno navedenoga, nedvojbeno je da je Odluka o oduzimanju koncesije u odnosu na predmetni razlog u potpunosti zakonita.

V Neosnovani su navodi tuženika vezani za propuste tužitelja u smislu upozorenja od 08. kolovoza 2014. godine, u pogledu organizacije spasilačke službe.

Tuženik u obrazloženju pobijanog rješenja, a vezano za organizaciju spasilačke službe koncesionara Hemingway bar d.o.o. razlaže da odbacuje navode koncesionara i svoje mišljenje temelji na pozitivnim propisima koji reguliraju organizaciju spasilačke službe.

Naime, Zakonom o Hrvatskom crvenom križu ("Narodne novine" broj 71/10) i to člankom 8. stavkom 1. točkom 12. utvrđeno je da Hrvatski crveni križ na temelju javnih ovlasti vodi Službu spašavanja života na vodi i ekološke zaštite priobalja na temelju međunarodno prihvaćenih standarda, provodi tečajeve za osposobljavanje spasilaca, instruktora i voditelja spasilačkih postaja, vodi evidenciju o osposobljenosti spasilaca, instruktora i voditelja spasilačkih postaja te provodi obnovu znanja i praktičnih vještina spasilaca, donosi pravila i standarde za rad spasilačkih postaja i provodi procjenu rizika na kupalištima.

Glavni odbor Hrvatskog Crvenog križa na sjednici održanoj 7. srpnja 2011. godine donio je Pravilnik Službe spašavanja života na vodi i ekološke zaštite priobalja Hrvatskog Crvenog križa.

Citirani Pravilnik sadrži i "Pravila i standarde rada spasilačkih postaja". Navedenim "Pravilima i standardima spasilačkih postaja" su utvrđene aktivnosti spasilačke službe kako slijedi: nadzor vodenih površina kupališta, prevencija nezgoda povezanih uz vodu, izvođenje akcija spašavanja te pružanje prve pomoći.

Nadalje, navedenim aktom je utvrđeno je da je nadzor temeljna spasilačka aktivnost i osnova je za provođenje svih drugih spasilačkih aktivnosti.

Konstantni i učinkoviti nadzor na području nadzora podrazumijeva mogućnost uočavanja nezgode golim okom u svakom trenutku, na bilo kojoj točki područja nadzora.

Nadzor se vrši s točke nadzora, mjesta (pozicije/lokacije) s kojeg se nadzire cjelokupna vodena površina na području nadzora. Pritom mora biti osiguran konstantni i učinkoviti nadzor te mogućnost trenutnog pristupa području nadzora. Standardne točke nadzora su spasilačka promatračnica ili spasilački stolac, ali u iznimnim uvjetima moguće je točku nadzora organizirati i drugačije.

Nadzor pojedinog područja nadzora mora uvijek biti povjeren određenom spasiocu koji je odgovoran za provođenje nadzora. U slučaju nemogućnosti provođenja učinkovitog nadzora jednog spasioca, područje nadzora mora se pokriti dodatnim nadzorom drugih spasilaca.

Na zadaćama nadzora potrebna je redovita izmjena spasilaca, kako bi se konstantno osigurao učinkoviti nadzor.

Sam tuženik je utvrdio da koncesionar nije imao organiziranu spasilačku službu sukladno pozitivnim propisima, a posebice što je u obavijesti Inspektorata rada Ministarstva rada i mirovinskog sustava, od 15. rujna 2014. godine, utvrđeno da je inspeksijskim nadzorom koji je započeo 28. kolovoza 2014. godine, na plaži Ploče, kod koncesionara, utvrđeno da

koncesionar zapošljava dva djelatnika, koji uz poslove konobara (puno radno vrijeme) i poslove pomoćnog radnika (nepuno radno vrijeme 10 sati tjedno), od početka srpnja, kada su sklopljeni aneksi ugovora o radu, po potrebi obavljaju poslove spasioca, a da isti radnici nemaju ishođenu licencu spasioca na vodi, koju izdaje Hrvatski crveni križ.

Tuženik, u slučaju organizacije spasilačke službe nedvojbeno utvrđuje nepoštivanje propisa od strane koncesionara i nakon dostavljenog upozorenja od 08. kolovoza 2014. godine. Ugovor o koncesiji jasno i nedvojbeno utvrđuje obvezu koncesionara da organizira spasilačku službu.

Naime, isti nije organizirao kontinuirano spasilačku službu sukladno zakonskim i podzakonskim aktima kojima se uređuje pomorsko dobro, a svakako je isto potrebno sagledati i u smislu nepoštivanja odredbi Pravilnika o vrstama morskih plaža i uvjetima koje moraju zadovoljavati ("Narodne novine" broj 50/95) kojim je utvrđeno da je korisnik plaže, u ovom slučaju koncesionar, dužan između ostalog osigurati sredstva za spašavanje kupaca i potreban broj spasilaca.

Iz prethodno navedenog razvidno je da je koncesionar olako shvatio obvezu organiziranja spasilačke službe - sukladno pozitivnim propisima, te je kršeći odredbe Zakona o radu iste zaposlenike koristio kao konobare i pomoćne radnike, a po potrebi kao spasioce.

Međutim, tuženik prethodno navedene činjenice u potpunosti negira i pogrešno tumačeći pozitivne propise utvrđuje da su prednje navedene činjenice trebale biti sastavni dio Odluke o oduzimanju koncesije i dopisa tužitelja od 04.12.2014. godine. Tužitelj je mišljenja da je Ugovor o koncesiji jasno i nedvojbeno utvrdio prava i obveze ugovornih strana, odnosno tužitelja kao davatelja koncesije i društva Hemingway bar d.o.o. kao koncesionara. Organizacija spasilačke službe jasna je i nedvojbeno obveza koncesionara koji istu nije ispoštovao. Koncesionar je na kršenje svoje obveze bio kontinuirano upozoravan, bilo dopisima, bilo od strane komunalnih redara, a u konačnici i opomenom od 08. kolovoza 2014. godine.

Tuženik, činjenici da koncesionar nije organizirao spasilačku službu, na način kako to obvezuju pozitivni propisi, ne pridaje osobit značaj.

A contrario, tuženik nalazi nepravilnosti u po njemu formalnom nedostatku opomene od 08. kolovoza 2014. godine i Odluke o oduzimanju koncesije 30. listopada 2015. godine. Tuženik na navedeni način, u cijelosti derogira snagu pozitivnog propisa o načinu organiziranja spasilačke službe.

Navod tuženika da je upozorenje tužitelja trebalo biti preciznije je paušalan i neprecizan. Ukoliko je to stav tuženika, tuženik je trebao navesti u kojem dijelu je opomena trebala biti preciznija pored činjenice da je koncesionar višekratno upozoravan na činjenicu da nema organiziranu spasilačku službu, a pozitivni propisi kao apsolutno jasna kategorija nedvojbeno utvrđuju što znači organizirana spasilačka služba. Tuženik ne spori da koncesionar nije organizirao spasilačku službu, ali verbalnom konstrukcijom, sugeriranom po koncesionaru, obzirom isto proizlazi iz žalbe, u cijelosti prebacuje odgovornost na tužitelja. Koncesionar je u cijelosti upoznat sa načinom organiziranja spasilačke službe, te se ne može smatrati neukom strankom u tom pogledu, obzirom je na području PGŽ, imao koncesiju za gospodarsko korištenje plaže Medveja, a što je dokazao (dostavom dokaza o tehničkoj i stručnoj sposobnosti) u postupku davanja koncesije, na temelju čega je i u ostalom rangiran kao najpovoljniji ponuditelj.

Stoga je ovakav tuženikov stav u izreci pobijanog rješenja u potpunosti kontradiktoran i u suprotnosti sa obrazloženjem istog vezano za organizaciju spasilačke službe. Naime, usvojena je žalba koncesionara i ukinuta Odluka o oduzimanju koncesije kao nezakonita, a jedan od razloga donošenja Odluke o oduzimanju koncesije je što koncesionar nije imao organiziranu spasilačku službu. Međutim, u obrazloženju pobijanog rješenja jasno i nedvojbeno tuženik navodi da koncesionar nije organizirao spasilačku službu sukladno propisima, kao i da je tužitelj koncesionara u više navrata na isto upozorio.

Tužitelj ukazuje, u konačnici, na činjenicu odgovornosti za nastalu štetu bila koja bi eventualno proizašla iz neadekvatne – protupravne organizacije spasilačke službe.

Pozitivna je okolnost pri tom jedino to što u sezoni kupanja 2014. godine nije bila potrebna intervencija spasilačke službe.

VI Neosnovani su navodi tuženika, koji se razlažu kroz cijelo obrazloženje pobijanog rješenja, a koji ukazuju na to što je trebalo biti sastavni dio Odluke o oduzimanju koncesije kako u pogledu investicijskih ulaganja, tako i u pogledu organizacije spasilačke službe. Tužitelj je u Odluci o oduzimanju koncesije u cijelosti postupio prema članku 98. Zakona o općem upravnom postupku vezano za sadržaj rješenja, a posebice vezano za sadržaj obrazloženja, jer je u istome utvrđeno činjenično stanje, razlozi koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, te propisi na temelju kojih je riješena upravna stvar. Tuženiku je na rješavanje dostavljen cijeli spis predmeta, u kojem se nalazi sva potrebna dokumentacija iz koje je razvidno da je Odluka o oduzimanju koncesije u potpunosti zakonita. Dodatno, ukoliko bi se eventualno i prihvatio stav tuženika iz pobijanog rješenja o tome da obrazloženje Odluke o oduzimanju koncesije sadrži određene nedostatke, ti nedostaci nisu bili od utjecaja na rješavanje ove upravne stvari. Navedeni stav potvrđen je i presudom Upravnog suda u Rijeci Posl. br. 2Usl - 941/13-19 od 03. rujna 2014. godine.

Tužitelj u prilogu tužbe dostavlja Upravnom sudu u Rijeci na uvid cjelokupni spis predmeta.

Slijedom svega navedenog, predlaže se da Sud donese slijedeću

p r e s u d u

Prihvata se tužba tužitelja Grada Rijeke, Rijeka, Korzo 16 te se rješenje tuženika Republike Hrvatske, Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture, Zagreb, Prisavlje 16, KLASA: UP/II-342-22/14-02/30, URBROJ: 530-03-2-1-1-15-2, od 16. veljače 2015. godine poništava u cijelosti.

S poštovanjem,

GRADONAČELNIK

Mr.sc. Vojko Obersnel

U PRIVITKU:

- Preslika rješenja KLASA: UP/II-342-22/14-02/30, URBROJ: 530-03-2-1-1-15-2,
od 16. veljače 2015. godine,
- Spis predmeta

Na znanje:

- Odvjetničko društvo Vukić, Jelušić, Šulina, Stanković, Jurcan & Jabuka, Nikole
Tesle 9/V-VI, Rijeka